

og 25 Mill. Kr. ikke store Beløb for en rig Stat eller rige Banker, der laaner dem ud, det ved vi alle; det giver Indtryk af, at vi sidder rigtig godt i det, vi behøver ikke mere. Men mon den højtærede Finansminister tør mene, at Statens Stilling er en saadan, at et endog stort Statslaan kan undgaas?

Jeg maa paa mit Partis Vegne, da Folketinget har vedtaget dette Forslag, indstille det til uforandret Vedtagelse her i Tinget, men jeg kan ikke nægte, at jeg har en Betænkelighed derved. Jeg vilde ønske, at den højtærede Finansminister vilde være villig — for hvis han var det, var jo alle Vanskeligheder jævnet — til at gøre en Forandring, blot saaledes, at der kom til at staa i Titelen, hvad det virkelige Laanebeløb er, det, som Staten bliver skyldig. Det vil jo kunne rettes ved anden Behandling ved en ganske ringe Tilføjelse, og det vil kunne gaa igennem ved tre Behandlinger her i Dag, hvis det ønskes — det kommer kun an paa, hvad den højtærede Formand vil —, og dernæst kunde det ordnes i Folketinget. Men jeg vil ikke selv stille et saadant Forslag — jeg havde jo i og for sig haft Ret til det — af to Grunde; for det første fordi jeg ikke paa nogen Maade vil stille mig saaledes, som om det kunde være en Modstand mod den højtærede Finansminister og hans Forslag, og for det andet, fordi jeg ikke kender det Beløb, der skulde sættes ind i Titelen, saa jeg er ganske afskaarret derfra.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Forslaget, for de Udtalelser, der er fremsat om, at man er villig til at gennemføre Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Den ærede Ordfører for det radikale Venstre kunde ganske vist ønske, at der blev foretaget en Ændring i Lovens Titel, men jeg forstod dog, at han var villig til at fratælde et saadant Ønske, hvis jeg ikke kunde gaa med dertil. Jeg maa fraraade det. Jeg kan ikke se, der ikke er tilstrækkelig Klarhed i dette Lovforslag. Ethvert Menneske maa jo være klar over, at naar man tager et Laan til en Kurs af 95 og tre Decimaler, faar man ikke Pari for disse Penge, saa bliver der et Fradrag, og derved vil Laanebeløbet overstige de 23 Mill. Kr., som jeg gjorde opmærksom paa før. Men det ærede Medlem, der jo er Ekspert i Statslaan, hvad han indrømmede, og hvad jeg ogsaa gerne vil berømme ham for; maa jo vide, at naar man skal have et hollandsk Laan, kan maa ikke sætte op i Øre og Decimaløre, hvad det vil blive,

hvis man begynder at multiplicere denne Kurs ud. Man maa naturligvis have et Beløb, der kan deles i Stykker, og det er i Virkeligheden umuligt med denne Kurs at stille et Beløb op, der ender paa Nuller, hvad det bestemt maa. Derfor maa Beløbet være enten lidt større eller lidt mindre end de 23 Mill. Kr. — det skulde være et mærkværdigt Tilfælde, om det kom til at ende paa 3 Nuller, naar man multiplicerede med den danske Kurs. Vi er her saa nær, som vi overhovedet kan komme. Jeg troede, at naar man var Ekspert i Statslaan, behøvede man ikke at forlange, at Beløbet skulde angives i Titelen, for det er faktisk en Umulighed. Der gives mig her en Bemyndigelse til at indfri disse 23 Mill. Kr. med hollandske Penge til en Kurs af 95,625, og den er i Virkeligheden saa afgrænset, at jeg ikke kan komme til at begaa nogen Statsforbrydelse ved at gennemføre denne Lov.

Det ærede Medlem (Blandes) mente, at jeg burde hellere optage et større Laan, og syntes, at dette at sætte Beløbet ned fra 25 til 23 Mill. Kr. var Smaatterier. Ja, det er det maaske fra det ærede Medlems Synspunkt. Det ærede Medlem har jo levet i en Tid, da det var nødvendigt at rutte med Millioner — det skal jeg sige til hans Undskyldning —, men jeg tror dog, vi skal være forsigtige med i vor Tid at rutte mere med Millionerne, end nødvendigt er, og jeg synes ikke, at det ærede Medlems Bemærkning i saa Henseende var et tilstrækkelig godt Raad til en efterfølgende Finansminister, der søger at komme igennem med saa smaa Beløb som muligt. Jeg finder det naturligt, at man søger at optage saa lille et Laan, som man kan klare sig med, og jeg kunde tænke mig, at der i hvert Fald er andre i denne Sal, som vilde have ment at have Grund til at rette Bebrejdelser imod mig, hvis jeg havde søgt at optage et større Laan end nødvendigt for at slippe igennem.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa, hvorvidt det vil blive nødvendigt senere at optage et langt større Statslaan. Det kan jeg aldeles ikke udtale mig om, det foreligger der ikke noget om for mig. Jeg skal ikke spaa, og navnlig da man for Tiden er klar over i alle andre Partier, at den nuværende Regering ikke sidder ret længe, er det meningsløst at spørge mig derom. Spørg de fremtidige Ministre.

Brandes: Jeg havde, da jeg før havde Ordet, Lejlighed til at sige, at jeg ikke ønskede at stille Ændringsforslag til Lovforslaget, baade fordi jeg ikke var i Stand til at stille Ændringsforslaget saaledes, som jeg